

врий Лесиновъ трѣбваше да отбива непрекъснатитѣ атаки на сѣрбитѣ. Той трѣбваше да види всичко, да бѣде веселещъ и тича той отъ окопъ на окопъ безъ страхъ. Уви! Смъртъта търсѣше героитѣ, а Русчо бѣше такъв! И тя го прибра.

16. Подпоручикъ Руси Войниковъ, отъ гр. Карнобатъ. Следъ редъ геройски подвизи по скалиститѣ плещи на Чеганъ, Войниковъ, макаръ и раненъ, на 18 септемврий повежда ротата си и въ разгара на боя на връхъ Каймакчаланъ пада убитъ.

17. Подпоручикъ Бутиловъ Георги. Взема участие въ най-крѣвопролитнитѣ боеве презъ м. септемврий и на 24 с. м. пада при върха Каймакчаланъ, сразенъ отъ тежка мина.

18. Подпоручикъ Дойчо Дойчевъ, отъ гр. Сливенъ — канд.-инженеръ. Току-що излѣзълъ отъ Скопската школа, този даровитъ момъкъ влѣзна въ боя въ момента на най-големата му ожесточеност. Но за родината всички бѣха крѣпости! И младиятъ Дойчевъ показа на старитѣ бойци, че въ боя той е равенъ на тѣхъ. Какво стана съ него следъ жестокия бой на 1 октомврий, при Каймакчаланъ, само върхътъ знае!

19. Подпоручикъ Таушански отъ Дупнишко. Народенъ учителъ, току-що свършилъ школата, идва на Каймакчаланъ и следъ като показва върховно себеотрицание, пада убитъ.

20. Подпоручикъ Панайотовъ Георги, отъ гр. Сливенъ. Държалъ се примѣрно презъ всичкото време, той получава тежка рана при Димова-поляна, отъ която отпосле почина.

21. Подпоручикъ Димитровъ Стефанъ, отъ гр. Ямболъ, падналъ геройски въ тежкия бой на вр. „Зора“ на 18 септемврий 1918 г.